

Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που τεμαχίζεται!

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ευτυχισμένος ο άνθρωπος που τεμαχίζεται και προσφέρεται στους άλλους... Έχει καταλάβει ότι μέσα στην ιερουργία της αγάπης ο άνθρωπος κατά χάρη μελίζεται και δεν διαιρείται, εσθίεται και ουδέποτε δαπανάται. Έχει γίνει κατά χάρη Χριστός και έτσι η ζωή του τρέφει και ποτίζει τον αδελφό.»

Το πιο πάνω κείμενο είναι του αρχιμ. Βασιλείου Ιβηρίτη από το βιβλίο του μητροπολίτου Ναυπάκτου Ιεροθέου Βλάχου «Θεραπευτική αγωγή». **Είναι ένα μικρό κείμενο με μεγάλη σημασία. Δίνει το στίγμα της ευτυχίας που αναζητούμε όλοι.**

Συνήθως θεωρούμε την ευτυχία ως κατάσταση που έχει πηγή το είναι μας, τον εαυτό μας. Όμως φαίνεται πως αυτό είναι πλάνη. Ξεγελιόμαστε από τον πόθο της και μπλεκόμαστε στον εγωκεντρισμό μας. Μάλιστα, είναι τέτοιο το μπλέξιμο που αρκετές φορές θεωρούμε τον εγωκεντρισμό ως αγάπη, γιατί κάνουμε πράγματα που εξωτερικά δείχνουν να προσφερόμαστε στους άλλους ή αισθανόμαστε ωραία ψυχολογικά, όταν δείχνουμε ενδιαφέρον.

Ωστόσο, ο π. Βασίλειος -ο σοφός αυτός Αγιορείτης Γέροντας- αγγίζει το θέμα στην ουσία: **Αγάπη σημαίνει θυσία του εαυτού μας. Σημαίνει διάλυση του είναι, αυτό το «απαρνησάσθω εαυτόν».** Τότε αυτή η θυσία, κατά το μέτρο της θυσίας του Θεανθρώπου Κυρίου μας, γίνεται αιτία ανασυγκρότησης του

είναι μας, ανάσταση και όντως Ζωή.

Πώς γίνεται να «τεμαχίζεσαι», να «μελίζεσαι», να «εσθίεσαι» από τους άλλους, να αφήνεσαι με άλλα λόγια στους «δημίους» σου και συγχρόνως να διατηρείς αναλλοίωτο το πρόσωπό σου; Γίνεται! Το γνωρίζουμε από τον Χριστό, τους μάρτυρες, τους αγίους όλων των αιώνων, τότε και τώρα. Το γνωρίζουμε από την εμπειρία τους. Μπορούμε να το γνωρίσουμε από τη δική μας εμπειρία. **Αν αφήσουμε την αγάπη και την προσκόλληση στον εαυτό μας, αν «κόψουμε το θέλημά μας» -κι ας φαίνεται ανθρώπινο και φυσικό- τότε μπορούμε να γνωρίζουμε στην πράξη τι είναι η αγάπη. Και γνωρίζοντας την έρχεται η ευτυχία.**

Η ελευθερία του καθενός μας καθορίζει την πορεία της ζωής του. Η όποια θυσία-προσφορά, για να έχει αποτέλεσμα, χρειάζεται να γίνεται χωρίς πίεση εσωτερική ή εξωτερική, αλλά **με βάση την επιθυμία να ζήσουμε αυτό το «κάτι άλλο» του κόσμου τούτου.**

Ο κόσμος λέει «ο θάνατός σου η ζωή μου». Ο Χριστός λέει «ο θάνατός μου η ζωή σου». Το ένα η κόλαση, το άλλο η Βασιλεία του Θεού. Η επιλογή δική μας.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγές: περιοδικό *Έκφραση*, τεύχ. 133, Μάρτιος 2012, έκδ. Ορθόδοξου Πνευματικού Κέντρου Αγίου Γεωργίου Μακρή, σελ. 12-13.-h-agaph-panta-elpizei.blogspot.gr